

Burska in angleška vojska.

Med najboljšimi voditelji Burov je sedaj prvi general Dewet. Ako bi bil imel Cronje, katerega sta Roberts in Kitchener ujela z veliko bursko vojsko, vsaj polovico tiste taktične prebrisanosti kakor Dewet, bi bile vojne razmere Burov danes prav ugodne. Sam Dewet pa ne more rešiti burske stvari in naj si je še tak mogočnejš in še tak junak. Včerajšnji listi so prinesli zanimivo vest, da je Dewet, mesto da bi dal ujeti samega sebe, ujel 4000 Angležev z več topovi, ter da je pozval Baden-Powella, bivšega branitelja Mafekinga, naj se poda. Poročalo se je tudi, da je Baden-Powell vprašal že za pogoje. „Reuterjev urad“ pa je takoj na to sporočil, da je Dewet obleganje Baden-Powella pri Komandonecku opustil ter odmahiral dalje proti severju. Bržčas je bilo tistih 4000 Angležev, katere naj bi Dewet ujel, pod poveljnistvom Baden-Powella ter jih potemtakem Dewet ni ujel, nego se v vspricho pičlosti svoje vojske — komaj 2000 mož — sam umaknil. Vzlic temu, da se torej vesela vest o velikanskem uspehu Deweta ni uresničila, pa je vendar-le operiranje Deweta mojstrsko in največjega občudovanja vredno. Od Betlehema v Oranju do Ventersdorpa v Transvaalu je okoli 300 km., katere je prekorajil Dewet s svojo četo v 20 dneh, neštveši 10 dni, katere je prebil počivajoč med Kroonstadom in Vaalom. Lovili in preganjali so ga Kitchener, Methuen, Smith-Dorien, Paget, Broadwood i. dr., a ušel jim je vendar-le. Da, generali so morali hiteti celo drug drugemu na pomoč, sicer bi jih bili „bežeči“ Buri ujeli ali uničili. Brigada Pageta je kmalu opustila preganjanje. Broadwood je bil tepen 19. julija pri Palmietfonteinu, 21. julija je Dewet severno Kroonstada ujel 100 Valizerjev, 22. julija je moral Methuen prihiteti Baden-Powellu pri Rustenbergu na pomoč, dočim je moral Carrington bežati od Elandrivera do Zeerusta. 7. t. m. je hotel Methuen blizu Venterstrooma zgrabiti Deweta, a ta se mu je izmuznil. 9. t. m. je poskušal svojo srečo Kitchener, a dosegel ni ničesar. 12. t. m. je Kitchener streljal s topovi na Deweta, toda ta mu je pokazal hrbet, ter bil 15. t. m. preko Ventersdorpa že v Transvaalu. Tako je Dewet ušel doslej vsem angležkim zanjkam. Vendar pa angleški general Roberts še ni obupal, da ga konečno vendar-le dobi v svojo pest. Kako se bo ta dolgotrajna vojska iztekla, ne more nikdo dobro soditi. No — pa Angleži se že kesajo, ker jim je ta vojska že dosedaj požrla čez 70 tisoč vojakov in več kot 1000 milijonov goldinarjev denarja.

Kakšna bo kazen Brescijeva?

V Italji nobenega, še tako velikega hudodelca ne usmrtiljo, ampak ga obsodijo v dosmrtno ječo. Najprej preživi hudodellec deset let v samotni ječi, ki je dva metra dolga in en meter široka. Za hrano pa dobi samo kruh in vodo. Dela mu ne dajo nikakšnega in tudi ne sme brati ali pisati. Govoriti z njim ne sme nihče. Ako bi pa nemiren bil, ga v nekak silovni pičič zvežejo in tako more z zvezanimi rokami in nogami v taki postelji spati, ki je rakvi (trugi) podobna. Sprehajati ga pustijo le malokdaj in še takrat med dvema visokima stenama.

Če enkrat teh deset let v taki ječi prebije, potem ga denejo v drugo ječo, kjer bo delati mogel. Že tako prvo ječo malokateri obsojenec prestane, ker navadno že prej znoril ali pa umre. Sodba Brescijeva bo 29. avgusta in bo v enem dnevu končana.

(Anarhisti na Reki.) 9. avgusta poskušali so anarhisti na Reki grozno nesrečo napraviti. Pod vagonom električne železnice razstrelila je ena dinamitna patrona. Patron pa je bilo jako veliko kar skupaj na relse položenih, a razletela se je samo ena, ker je bilo deževno vreme in so patrone premočene bile. Dežju se je torej zahvaliti, da se ni strašna nesreča zgodila. Anarhistov niso dobili.

Ven z resnico!

Krota v Celji se zaradi „Štajerca“ še vedno ne more pomiriti. Ker že družega „Štajercu“ doprinese ne more, pa se jezi nad ptujskim mestom, nad županom, nad podžupanom Kaiser-jem, gosp. Sellinscheggkom, gospodom Kollenz-om itd. Torej ljubi kmet! dajmo enkrat preiskati, kateri so boljši kristjani, gospodje v Ptujju, ali varovanci celjske „krote“, gospodje dr. Serneč, dr. Dečko i. dr. Oglejte si enkrat ptujsko mestno župno cerkvo. Kdo jo je tako lepo prenovil? To so storili, ptujski mestni odbor, hranilnica in župan gospod Ornig, ki je sam iz svojega žepa podaril za cerkvena okna 2000 kron. Sedaj pa vprašaj enkrat dr. Serneč-a, dr. Dečko-ta in druge take, če je kateri od teh gospodov že kedaj en vinar za cerkev podaril! Kaj tacega jim ne pade na misel. Pač pa so z denarjem od kmetov v Celji eno palačo zidali, v katerej se gostilna in kavarna nahaja, kjer gospoda Dr. Dečko in dr. Serneč vsak dan sedita, jesta in pijeta in nemške časnike, ter gotovo tudi „Štajerca“ bereta. Kaj je dalje gospod župan Ornig zagrešil? On se trudi že leta sem, da bi sejme povzdignil, da bi zunanji živinski kupci in prekupci k nam zahajali; letos piše ogromno pisem na zunanje dežele, da bi prav veliko trgovcev na Spodnje Štajersko po sadje prišlo, da bi se skoz to dražje prodati zamoglo; konečno zida vsako leto, za sebe ali občino, tako da ljudje tudi iz okolice skoz njega zaslužek dobijo. Gospod podžupan Kaiser je že okoli 300.000 gl. v malo letih ljudstvu v Halozih in drugi okolici ptujski za delavce v svojih vinogradih izdal. In kaj je gospod Sellinschegg storil? No, on od kmeta jajce, perutnino in druge kmetijske pridelke kupuje. Seveda, konzum bi vam boljše ugajal, da bi tudi naši kmetje prej na boben prišli kakor so, in še bojo po drugot prišli, da bodete pri tem si žepe polnili. Dalje se tudi predrznemo vas vprašati: koliko pa gospoda dr. Dečko in dr. Serneč kmetom zaslužiti dasta? Presneto malo, ali pa nič! ker taka odvetniška pisarna je podobna davkariji, v katero se more le notri nositi, ven se pa ne dobi nič.

Pa „krota“ celjska ni samo lažnjiva, ona je tudi grozno zabita.

Ona namreč v svoji zadnji številki piše, da je naš „Štajerc“ dražji kakor „Domovina“, in da bi 4 gl. 80 kr. koštal če bi bil tako „velik“ kakor je „Domovina“ in bi vsak teden dvakrat izhajal. — Oj preljubi tepec od „Domovine“ obžalujemo te, ker tebi se gotovo meša. Vendar predno te odpeljejo v norišnico, stori nam še eno ljubav in malo bolj poglej

našega „Štajerca“ in svojo „Domovino.“ Razprostri popolnoma našega „malega Štajerca“ in ga položi na „Domovino“, potem bodeš spoznal, da je naš „Štajerc“ dvakrat tako velik kakor tvoja „Domovina.“ Ljubi prijatelj! ako stane „Domovine“ ena številka 5 krajcarjev, mogel bi po takem naš „Štajerc“ veljati 10 kr., a on stane samo 2 krajcarja. Uči se računati ljuba krota, lagati pa se odvadi, saj veš da lagati se ne sme in je greh.

Našim naročnikom.

Od veliko naših naročnikov dohajajo vedno pri-
tožbe, da „Štajerca“ niso dobili. Mi prosimo torej
vsakega našega naročnika, ki „Štajerca“ najdalje do
prve nedelje po izdaji ne prejme, da nam to nemu-
doma pismeno naznaniti blagovoli, da nam bo mogoče
pravočasno radi pošte potrebne korake storiti.

Razne stvari.

**Gospod Möller, zastopnik berolinske firme
Köpke, došel je v Ptuj. Stanuje v nemški društveni
hiši pri gospodu Blaschitz-u in kupuje jabolka v
vsaki množini.**

(Sv. Anton v Slov. Goricah.) Na dan Velike gospoj-
nice 15. avgusta sta se vračala iz božje poti, od sv. Trojice
fanta Tomaž Slana in Sebastijan Bižik domov v Kraljevec, fare
Sv. Jurija ob Ščavnici. Med potom v Brengovi, pa so nju po-
čakali, ter napadli z noži, brata Jakob in Martin Kovačič, ter
brata Alojz in Franc Pučko vsi iz Župetijec fare Sv. Antona.
Slana so grozno ranili na prsni, do pljuč in od levega očesa
do zob z notraj v ustih, ter bo težko da bi okrevale. Bižik pa
je srečno pete odnesel. Pa tem zlobnežem še ni bilo dovolj. Ko
so že Slana zdelali in ga pustili v krvi ležečega, ter so še po-
tem napadli, v Župetincih pri Fekonjevej gostilni mimogredoča
tamošnjega občinskega predstojnika g. Matija Kos-a in pošte-
nega, miroljubnega ter značajnega mladeniča Jožefa Štelcar-ja iz
Kraljevca. S Štelcar-jem bi bili gotovo ravno tako storili kakor
s Slanom, ko bi se njim ne bi mogel izmuzniti. Hudobneže
so žandarmi že spravili v varno zavetje.

(Iz Sv. Vida pri Ptuj. Grdo ravnanje.) 61-letni
prevžitkar Janez Trafela iz Trdoboje bil je 10. t. m. od ko-
čarskega sina Antona Merc-a brez povoda tako pretepan, da
je na večih krajih težko poškodovan. Merc-a so za njegovo ju-
naštvo v Ptuj pri c. kr. sodišču zaprli.

(Polensak pri Ptuj 17. julija. Junak z nožem.)
V nedeljo dne 5. t. m. popivali so že dopoldne lesni delavci
(Kranjci in Hrvati) v gostilni Jurija Lovrec-a na Polancih, popol-
dan šli pa so v gostilno Franca Šorija. Kranjcu Antonu Betal-u
se je mošnjček z denarjem spraznil, krčmar mu pa na upanje
ni hotel nič dati, in tudi njegov delovodja Gregorek se ga ni
usmilil. Betal se je zaradi tega tako razburil, da je takoj nož
potegnili in začel z njim mahati. Po prihodu krčmarja Šorija
je Betal nož zopet nazaj v žep spravil, nato pa šel ven in svo-
jemu tovarišu Franc Leskovec-u skoz okno kričal: »imaš ko-
rajžo!« Leskovec je na to šel ven, ko pa je prestopil prag,
bil je že z nožem sprejet. Betal je Leskovec-u nož večkrat v
glavo zasadil, tako da je težko ranjen. Leskovec-u prihitela sta
delovodja Gregorek in delavec Franc Peršon na pomoč, pa
tudi ta dva je Betal z nožem obdelal in obema težke telesne
poškodbe prizadjal. Betal-a so pri c. kr. sodišču v Ptuj zaprli.

(Nesreča na Ptujski Gori.) Dne 11. t. m. o 1/4 uri
zjutraj peljal je kmet Pekmajer iz Majšperga težko naloženi voz
kamenja čez Vozsko Goro proti Ptuj. Na sredi klanca utrga
se zavora in voz s kamenjem drvi z največjo silo po klanecu
navzdol. Po nesreči prideta dva kmečka voza s kravami vpre-
žena ravno v tistem času nasproti po hribu gor. Ker je bilo

še mračno ni se dalo v naglici ogniti in tak so treščili skupaj
Kmet Štefan Turk iz bližnje vasi je prišel med vozova in za-
dobil težke poškodbe na glavi, dvema kravama pa so bile
zadnje noge odbite. Na ravno tistem kraju so se že večkrat
nesreče zgodile, in celo ljudje so tam že svoje življenje zgubili.

(Z nožem zabodel.) 15 t. m. zvečer nastal je v nek-
gostilni v Lendovi velik pretep, pri katerem je mizar Štefan
Klep od Sv. Miklavža zadobil eno globoko rano v trebuh,
eno v levo roko. On je smrtnonevarno ranjen. Prepeljali so ga
u bolnišnico in ga tam operirali.

(Iz kota na Pohorji.) Smiliš se mi ubogi »Štajerc«
ker vse na tebe leti. Celo točo z bliskom in gromom bi na te
poslali, ko bi jo znali narediti. Pa saj nič ne pomaga. Z veseljen
pričakujemo tisti čas, v katerem te bomo lahko vsaki teder
vsaj enkrat brali, in si s tvojimi nauki na umu, kakor na polju
loži pomagali in ravnali. Mi Pohorci te radi beremo, in smo
veseli, da tudi med nas prihajaš. Samo enemu med nami n
po volji, našemu preslavnemu županu, od katerega bi lahko
cele bukve spisali z naslovom: Zgledno življenje na Pohorji.
Ne bom dalje razjavil; samo vprašal bi Vas rad: »Ljubi mo-
župan kje neki imate pravico vsakega »Štajerca«, ki pride v
občino Kot, če ga v roke dobite zažgati?« Ne, ne, le počasi.
Pred svojim pragom prej pometite, potem še le drugim zgled
davajte. Če Vam pa pride po usodi vendar le kak »Štajerc«
v roke, prosimo Vas ponižno, prizanesite mu, saj veste kaj moramo
mi vse Vam prizanesti. Če Vas pa »Gospodar« tako lepo uč
smo pa veseli, da ga ne dobimo.» Neubogljiv Kotničar

(Z revolverjem.) Pretečeni četrtek zvečer šlo je neka
g. Treff-ovih delavcev, ki so že precej pijani bili, v gostilno g. Mar-
činko-ta na Kaniža predmestji. Tam so vsakovrstne nerodnost
počenjali. Če tudi se jih je večkrat iz gostilne odpravilo, silili
so še vedno nazaj. Napadli so ženo gostilničarja in jo s pestm
obdelovali. Ko je gostilničar iz kleti nazaj prišel in vse to
videl, začel je delavce skoz vrata ven porivati, na kar pa so
ti prav po roparsko z vsakovrstnim orodjem začeli po vratih
razbijati — tako dolgo, da so se vrata odprla. Nato vdrli so
v hišo, kjer pa jih je gospod Marčinko s polnim revolverjem
pričakal. G. Marčinko vstrelil prvokrat kot v opomin v zrak, v
v trenutku zgrabil ga je eden od napadovalcev za vrat. Počila
sta nato še dva strela in en napadalec z imenom Čizek padel
na tla — zopet vstane in nekaj korakov beži, potem se pa
nezavesten zgrudi na tla. Ena krogla zadela ga je blizu srca.
Čizek-a odpeljali so nato v ptujsko bolnišnico, kjer je drug
dan vsled smrtve rane umrl.

(Iz Konjic) se nam poroča, da se je tam pri streljanju
proti toči 29. julija zgodila nesreča. Ko so ob 6. uri popoldan
začele strelne postaje delovati, zleti strelna utva v zrak, strelača
Franceta Pukl-na pa vrže 38 korakov preč. Čudno je, da ga
ni usmrtilo, ampak ga le nevarno osmodilo. Pukl pravi, da je
ko je špago »cinder« prižgal in takoj šel drug možnar napolnjevat
je prižgani možnar vstrelil in špago pa tako nesrečno v uto
ravno na smodnik vrгло, da se je isti vžgal. Kaj se je potem
zgodilo, pravi, da ne ve. Preiskava pa pravi, da je mogla strela
v uto vdariti, in tako nesrečo povzročiti.

(Smrt in pogreb konzumnega društva v Šoštanji.)
„Ljubi kmet! Nikdo se do sedaj ni brigal za tebe. Siromal-
si; tvoj trgovec te je izsezal, zdaj bomo pa mi prijeli krama-
rijo v roke. Ti bodeš ud konzumnega društva in tam ne bo
samo ceneje kakor pri trgovcu kupil, ampak bodeš koncen-
leta pri sklepu računa še lepi del dobička nazaj plačanega
dobil.“ Te besede so raznašali klerikalci po našem mirnem
trgu. V resnici sladke so bile te besede in limanica nastavljen
ubogemu kmetu, zvodila je nekatere na tisto, da so se pri-
družili konzumnemu društvu. Kaj so vedeli kmetje od tega
da vsled pristopa tudi dobrostojnost za blago prevzamejo, ka-
jim pa prej nikdo ni povedal. Kramarija se je odprla — pa
kak čudež! Blago je bilo veliko dražje kot pri drugih trgovcih
in nič se ni moglo tam kupiti. Ogibali so se kmetje te nesreče
„zadrega“ in vidli so, da so od ustanoviteljev tega društva tako
kakor se je na mnogih krajih naše spodnje štajerske dežele
zgodilo — zapeljani in oškojeni bili. Možje, ki imajo od trgo-